

MEHMET ÖZKAN ASLANYÜREK

- şiirler -

Yayın Tarihi:

26.4.2009

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Faciadan Kalan

Faciadan geriye yürekli bir beden
Bir pantolon ve sevgisiz mahluk kaldı...
Dağlara çıkıyordu o mahluk...
Biraz tebessüm yeterdi...
Olmadı ama faciada kaybetti kendini.

Şimdi iyilik istemez birisi
Şimdi dostsuz biri
Ve yalnız kalmış ama yıkılmamış
Viraneydi her tarafı
Bedeni yaralı değildi
Ama içi kanıyordu...

İyilik yapardı facia öncesi,
Kuşları karşılıksız severdi
İnsanları da öyle severdi
Ama ya onlar!

Facia sonrasıydı,
Herşey değişti...
İnsanlar hayvanlar ve niceleri...
Zavallı olmuştu gözleri
Terörist değildi,
Tek suçu susmaktı...
Sustu ve facia hiç durulmadı.

Ağlayamazdı yığitti,
Yaşadıklarında sertti,
Ama biri için susuyordu
Hayat en şerefli bitirilmesi gereken
Bir ömür...

İssızca virane olan içini terk etti
Ve uzaklaştı herşeyden
Sabır taşı kırılmıştı artık
Facialara katlanamazdı
Ve bir gece ansızın gitti...

MEHMET ÖZKAN ASLANYÜREK

Gökyüzünün Rengi

Ađlıyordu memleket,
Sisten ortalık görünmüyordu,
Kimileri işsizdi, aç tı...
Kimileri burjuvaziydi büyüktü...
Gökyüzüne daldım
Yine televizyonda terör vardı...

Gökyüzü ve gerçekler...
Ne kadar yaşayacağız belli değil,
Her an bir bomba patlayabilir
Korkuyorum...
Gökyüzüne daldım
Ve şimdi neredeyim bilemiyorum.

Kaç sene geçti bilemedim
Hep gökyüzüne daldım
Ve bilemedim tanıyamadım
İnsanları gerçekleri
Meğer hep içindeydim
Yaşadım onları dalgınlığımda...

Ve şimdi bilmiyorum neredeyim
Ne oldum...
Gökyüzüne dalamıyorum
Kırpıklarım kapanmış,
Yüreğim son verdi heyecanıma
Gökyüzünün rengi neydi?
Anlatın bana...

MEHMET ÖZKAN ASLANYÜREK

Gözlerim

Bir bahar havası
Ve bedenim yorgun...
Belki sıcaktandır,
Belki de gözlerimden...

Uzaklara daldım,
Kuşların cıvıltısı
Aydınlık hava
Ve insan kalabalığı...

Barış ve mutluluk unutulmuş,
Terör için güzel bir hava,
İnsanlar kendi gözlerine bakamıyor
Her gecenin sabahında yeni bir ceset
Ve musalla taşı...

Gözlerim sadece beni görüyor,
Ve kulaklarım her şeyi duyuyor
Acıyı, yalnızlığı, terörü
Ve militanlaştırılan insanları...

En büyük yardım baş'tan geliyor
Milletimin seçtiği baş...

Umutluymuş herkes,
Bir gün bitecek kavga
Bir gün daha yeniden doğacak güneş,
Kuşlar özgürlük ülkesinde cıvı cıvı uçacak,
Bir bahar sabahında...

Ama olmuyor, olmuyor...
Ne güzellikler geri geliyor
Ne giden bedenler...
Gözlerim uyanıyor uykudan.

Gerçekler-düş arasına sıkıştım,
Ne yalanlar duydum ben,
Ne hainler gördü bu gözlerim...
Birer birer satıldık hepimiz
Gerçekte saklıydı satılık canlarımız
Umut dolu düşlerimiz geride kaldı...

Ne bir aşk ister
Ne umutlar bu beden...
Gözlerim özlese de güzel günleri
Gerçekler yaşattı acı sahneleri...
Geriye saramadığımız bir film şeridiydi 'hayat'...
Zaman gözlerimin önünden akıp gitti,
Uyandım yine kanlı bir sabaha
Günaydın içimizdeki terör
Günaydın patlayan bombalar
Ve cansız bedenler...

MEHMET ÖZKAN ASLANYÜREK

Hayat

Ne yokuşlar vardır...
Bilirmisin!
Ne uçurumlar gizlidir,
Bu yürekte
Üşüyorum adımlarımı atarken,
Ve bu yollarda çok ağladım
Ama yokuş olduğundan sanma...
Geride bıraktığım sevdadan.

Meğer uçurummuş sevgimiz
Hayat yolları bile daha cesurmuş...
Bense uçurumdayım artık...

Ey yeşil gözlüm...
Görüyorsunuz! ...
Hayat,
Ne sana kalmış ne bana...

MEHMET ÖZKAN ASLANYÜREK

Hoşçakal

Ben gidiyorum gülüm
Hoşçakal solan mevsimin ardından,
Hoşçakal kavgamın bitmediği geceler...
Terör sabahına hoşgeldin masum çocuk.

Her tarafta ayrı bir işkence ve zulüm,
Söyle bana gülüm nerede yaşadığımız sevgiler,
Hani verilen vaadler nerede?
Hep kanıyor yaramız kurumuyor.

Sana masum çocuk komik mi geliyor,
Sen ki acıyı yaşamayan,
Yetim büyümeyen sevdiğim...
Gör ve hisset sadece hoşçakal.

Bir gece saldırdılar aniden,
Virane oldu bir şehir,
Nice yiğitler şehit oldu
Ve niceleri yetim kaldı.

Sen göremiyordun...
Duymuyordun feryatları sevdiğim,
Her şey pembe düşlere benzemez,
Yalnız yaşayan bilir o masum çocuğu
Hoşçakal uzaklardan sana

MEHMET ÖZKAN ASLANYÜREK

Hořakal Birtanem

Ne sen oldun bana derman
Ne hayat m¼cadelem...

Nice v¼cutlar geçti ardın sıra,
Beř dakikalık heveslerimdi
Gençlik güçs¼zl¼ğ¼md¼...

Ya sen!
İçimde en büyük yaramsın
Yalnızlığımın en güzel gölgesi.
Ne ölümler yaşanır bu diyarda
Ne savaşlar,felaketler
Hepsi tarihe kanıt kalır...
Mazide kalır hepsi.

Nice sevdalar gibisin,
Ama farklıydın
Uzun ve akıcı değildin yüreğimde...
Kısa ve öz dün geçmiřimde.

Herşey yaşanır,
Bir gün biter elbet...
Sen de bittin elbet sevgiceđim
Beř dakikalık deđildin
Bir kaç yıdan ibarettin o kadar
Hořakal birtanem...

MEHMET ÖZKAN ASLANYÜREK

Kaçış

Bir akşam kaçtım herşeyden,
Bencildim belki de...
Kendimi haksız buldum
Ya hayat denen uzun,
Taşlı ve engebeli yol...

Ben öldüm memleketimde
Ve yeniden dirildim Yedi Tepeli diyarda.
Anlamaz beni insanoğlu,
İçimde ne bombalar patladı
Patlamayanlar da cabası...

Hani imiş o eski ben!
Yeniden dirildim ben,
Belki de eski dağcı değildim artık,
Her sabah kuş sesleriyle uyanmıyorum
Ve kimseye saadet içinde yaklaşmıyorum
Olsun be Hayat!

Kimse bilmezse de yürekte çarpar
O sevdalı memleket...

Şimdi bilirmisiniz?
Her sabah korna sesleri,
İnsanoğlunun kalabalığı içinde
Unutulmaya yüz tutmuş
Delikanlıyı oynuyorum
Ben ve Hayat başroldeyiz...

Memleket hasreti yok içimde
Küçüktüm...
Büyüdüm acılar içinde...

Pembe düşlerimi kaybettim
Ne bir aşk ister bu yürek,
Ne bir haykırış...
Sadece huzur ister bu yürek
Derinden ta derine...

MEHMET ÖZKAN ASLANYÜREK

Ölüm Sessizliđi

Yıllar ne çabuk geçer bilirmisiniz?
Eskiyen bir şarap gibiyiz
Sen ben o...kimbilir
Biz siz onlar...
Baki kalan sadece ölümdür
Herşey sadece yalan
En büyük gerçek ölüm
Bilirmisiniz...
Şiirimin bu şekilde yayımlanmasını istiyorum.

MEHMET ÖZKAN ASLANYÜREK

Sen Gelmedin

Ne çiçekler soldurdum adına
Ne krizler atlattı bu yürek,
Mecnun değildim,
Ferhat hiç değilim
Ama yalnız yürekliydim herşeye...

Yazık ettin çiçeklere
Harap oldu deniz,
Ve fırtına suçsuzları öldürdü bile bile
Ama ben yaşıyorum halen...
Sen gelmedin
Ve ben kayboldum tabiatın derinliğinde...

MEHMET ÖZKAN ASLANYÜREK

Son Mektup

Her patlamada bir insan bedeni
Ve her haykırışta bir ceset...

Son mektubu değildi onun,
Ceset olmak istemiyordu
Doktor olmak istiyordu o...
Şiir yazmak,gölmek,umut ařılamak...
Ama yapamadı.

Yaşadığı yerde hükümette terör içindeydi,
Her ölen için 'başımız sağolsun' dediler
Unutuldu...
Nice aydın nice askerimiz
Nice çocuk,bebeklerimiz...

Son mektubuna kankı ellerinin izi bulaşmış
Ve yüreğinin hazin öyküsü,
Devrimleri için feda olmadı o,
Hükümet kurbanı oldu,
Ve gecenin ardı kesilmeyen silah sesleri...

Çok uzaklardaydı,
Hedeflerine ulaşamadı
Hüsrana dolu gecelerde ağladı,
Kurudu gözyaşları yanaklarından çisselerken...

Son mektubunda yazmıştı o
Beni ben olduğum için sevenler,
Hakkınız helal olsun,
Ben hayallerinizde yaşayacağım...
Hořcakal anam, babam...
Kansız büyüdüm
Kanlar içinde gidiyorum uzaklara...

Sakin ağlamayın anam babamm...
Ben hepiniz yerine kuruttum yaşlarımı,
Ve niceleri gitti bu yolda...
Alışmalısınız gidişime anam,
O sıcaklık bağrında okşanmayacağım
Bağıracağınız bana
Olsun be hepinizi sevdim...

Kanlarla yazıldı bir devrim...
Hükümet hep sustu
Yoldařlar ayaktaydı
Unutmadılar Solmazı
Unutmadılar devrimleri...

MEHMET ÖZKAN ASLANYÜREK

Unutma

Masum deęiliz deme bana,
Bebekler gibiyiz bizde...
Ağlarız olur olmadık zamanlarda
Yıllarımızı yitirir gideriz.

Zaman çok hızlı akıp geçiyor,
Göz açıp kapayana dek unutulur herşey,
Ama unutma beni
Yüreğinin bir köşesinde yerim olsun.

Yaşlanmakta var bu diyarlarda,
Ölüm en büyük hakikat hepimize...
Unutma!
Yaralar kapanır,geride iz bırakır
Ve o izde acılarımız gizlidir...

Masum deęiliz deme bana,
Hepimiz aynı yolda yolcuyuz
Ve herşeyi hızlıca tüketiyoruz...
Zaman çok hızlı...
Unutma.

Senin için ağlayamadım,
Kendimi ifade edemedim sana
Ve bu dünyama...
İstersen lanetle
İstersen yık beni
Ama unutma!
Senin için çok geç
Geç oldu güç oldu,
Ve bir filmde hatırladım ağladım,
Kendi kendime yıkıldım,
Ucuz hikayelere takıldım
Bir anda güçsüzleştım
Ve ağladım hüngür hüngür
Ama masumdum artık...

Sana defalarca ihanet ettim,
Başka bedenlerde
Yalan aşklarda...

Zulüm vardı
Sefillik vardı her yerde
Tutamadım kendimi
O yalan aşklarda aldattım...
Unutma ama
Seni çok sevmişim...

MEHMET ÖZKAN ASLANYÜREK

Unutma Beni Ülkem

Gecenin dili yok,
Gözleri yok...
Güneş sadece sıcak
Ve insanlar uykuda...

Ne denizler gitti darağacında,
Krizlerde,kanserlerde yitirdik aşklarımızı...
İlkeleri devrimleriydi,
Satıldılar yoldaşları tarafından...
'Unutma beni ülkem' dedi birileri
Hain sayıldı,fişlendi...
Teröre kurban gitti, militanlaştırıldı...
Ayrıştırıldılar onlar ülkem topraklarından.

Aşkları,umutluları,savaşları hep onlardı,
Kimisi yemek sofrasında çatallandı
Ve ülkem toprağında gömülmedi
canı ruhundan çıktığında.
Kimisi hastane köşelerinde son verdi hayata
Ve inatla bir ağızdan eserleri kaldı...

Unutma beni ülkem!
Ben çok sevdim seni
Ama sen sevmedin beni...
Ülkem hükümetim tarafından
Zan altında...
Kendi içimizden sanatçı değil,
Teröristler hayal ediyoruz,
Ekmeği,suyu,mutluluğu bulamazken
Hükümetim insanına karşı korunuyor...
Ve haykırıyoruz hep birlikte
Unutma beni ülkem...

Rıza'dan çok sonra hayaloğlu gitti,
Öncesinde 'ölmek ne garip şey anne' dedi Kaya
Ve 'unutma beni ülkem' dedi birileri...

Hep korlutuldu insanları hükümetçe,
Ne sanat kaldı ne sanatçı
Unutma beni ülkem
Bir gün ölürsem...

MEHMET ÖZKAN ASLANYÜREK

Vakitsiz Ölüm

Hüngür hüngür ağlarım
Kimi zaman ebediyen susarım,
Susarım bakakalırım bu yalnızlıkta...

Anamın kokusunu koklarım uzaktan
babamın bağışmasını, bir kulaktan,
Ve içimde büyütürüm garip yalnızlığımı...

Derman bulmak zordur yürek yarasına,
Ve unutulmaktır ebediyen
Hüzün kokan çiçekler arasında...

Bir gün yirmi üçlük bu beden
Musalla taşına mahkum ebediyen,
Ve geride bu acı dizeler kalacak
Bir defterde yazılı...

Tek bir vasiyet vardır baki kalan
Bir defter ve içindeki dizeler...

Ağlamayın ey dostlar
Anam,babam kardeşim...
Hakkınız helal ola der ve gider...

Ağlamak güzeldir
Kimi zaman susmak

Hayat sıkışmış bunlar arasına
Duygular,sevdalar,kaygılar,ayrılıklar,ölüm...
Ve hepsi geçicidir
Baki kalan ölümdür,gerçek olan

MEHMET ÖZKAN ASLANYÜREK

Virane Hayat

Hayatım virane
Bu gece,
Ardından bir sabah,
Koşuyoruz koşturuyoruz...
Farkına varmadan insanlığımızın,
Virane hayat.

Hepimiz bir metayız
Son kullanma tarihimiz yazılı
Büyüyoruz,büyüdükçe
Tarihimiz geçiyor...
Tek farkımız virane hayatlarımız...
Sonsuz bir uyku.

Virane hayatlar
Ne renklidir ne masum,
Ve yorgunuz yaşanan viranelikten...
Ama tek bildiğimiz,
Hatırımızda kalan
İnsanız.

MEHMET ÖZKAN ASLANYÜREK